

listopad 2010

Trampský občasník pro (nejen)
západní Kanadu a USA
Adresa: Aleš Klestil
2645 James Island Road
Saanichton B.C.
Canada V8M 1V4
Tel.: 250-544-0909
Email: stopa@shaw.ca

Slezina v Rockies

O "Thanksgiving" víkendů bývá tradičně každý druhý rok potlach TPHB Calgary. Calgarští kamarádi se rozhodli, že jejich potlach bude do budoucna nazýván "Memoriál Ludvíka Raichla."

Hned ze začátku týdne před potlachem přišla špatná zpráva od Madly, že se Jerry nedostal na potlachoviště na Bush River, protože prudké deště vymlely na cestě asi 2 metry hlubokou díru, která se nedá autem projet. Madla se snažila sehnat pomoc na polesí, ale bylo jí řečeno, že jí nemohou příslibit termín, kdy bude cesta opravena. Proto se calgarští rozhodli udělat oheň na Saskatchewan River Crossing se změnou, že se bude jednat jen o slezina a ne o potlach.

Vyrazili jsme ve čtvrtek po práci společně s Redákem a Zdeničkou. K večeru jsme dojeli do Kamloops, kde jsme přespali a druhý den pokračovali dál. V Revelstoke jsme tankovali a Redák se od nás odpojil s domluvou, že na nás počkají v Goldenu. Udělali jsme si s Pavlínkou malou zastávku na Illecillewaet Campground v Rogers Pass. O tomto místě z minulosti víme, že zde roste v tomto období hodně pravých hub. Naše snaha byla korunována úspěchem v podobě nálezů několika pěkných zdravých hříbů a jednoho královsky velkého. Pak jsme pokračovali v cestě a po krátkém zastavení a dotankování jsme dorazili společně s Redákem a Zdenkou na místo.

Sjelo se nás dohromady asi 40 kamarádů a prožili jsme společně krásný slunečný víkend s večery plnými hraní a zpívání. Přijeli kamarádi z Vancouveru, Calgary, Edmontonu, Kamaradi Ostrova, Prince George, 100 Mile Housu, Chiliwacku a Yaku. Pokud jsem na někoho zapomněl, tak se omlouvám.

A jelikož byl Thanksgiving víkend, naši kamarádi Lenka s Námořníkem a Vašek s Mílou nám připravili velké překvapení v podobě "Country deep fry turkey dinner". Vašek přivezl turkey (krocana), turkey fryer, asi 14

2010/09/05 20:19

litru oleje a Lenka s Namořníkem dodala ještě jednu krůtu, ke které Lenka připravila výborný bramborový salát a dokonce i kapustičky. Každý z ptáků potřeboval jen hodinu na to, aby byl jedlý a nejen že pečínka byla šťavnatá a měkká, ale krůta měla zlatou barvu a kůžičku krásně křupavou. Kdo jste to ještě nejedli, tak si to rozhodně vyzkoušejte, protože to nemělo chybu! Všichni přítomní si velice pochutnali a večer jsme zase zasedli ke společnému ohni.

V pondělí ráno jsme vstávali brzy a čekalo nás překvapení v podobě námrazy, která se ještě zvýšila, protože v jádru rockies nám teploměr naměřil $-6\text{ }^{\circ}\text{C}$. Kousek za Hope nás čekalo další překvapení v podobě zácpy na silnici. Silničáři se rozhodli zahrát si s nervy řidičů a svedli dopravu do jednoho pruhu kvůli opravě mostku přes potok. Samozřejmě, že tím předem připravili situaci pro těžký trafik. Ale tradičně jsme zvládli i tuto situaci a dojeli v pořádku domů s trochu větším zpožděním.

Byl to velice pěkný víkend a máme zase o pár pěkných

vzpomínek víc!

Dva dny po dlouhém víkendu byla cesta na Bush River opravena! Hlavně musíme držet palce, aby se něco podobného nestalo příští rok před konáním 8. Celosvětového Potlachu. Kamarád Jerry nás informoval o možném náhradním místě na 12. km, ale pevně věříme, že to nebude potřeba a Manitou na to určitě dohlídne!

Ahoj Fony

Bude 18. Česko-slovenský potlach v roce 2011?

Potlach s hořkým koncem - přepis dopisu od Pavla – Vlka samotáře z Brna. (došlo přes Internet)

Obvykle se přihodí, že i přes sebevětší snahu se někde nějaký drobíněk zadrhne. Přes zadrhnutí toho drobínku lze hodnotit i přípravu a průběh 17. Slovensko-českého potlachu v Lozorně. Snaha organizátorů zhostit se svého úkolu / dobrovolně vzatého na svá bedra / byla cítit z celého potlachoviště. ATMOSFÉRA BÁJEČNÁ. Účast přes 2.500 rozličných trampů ze všech možných koutů Česka a Slovenska. Těch osadních vlajek !!! Kolik starých i nových známých odevšad se tam setkalo. Nedivme se proto těm trampům, kteří si představují posmrtné nebe jako nekonečný Česko-slovenský potlach.

O významu této tradice, významu vzájemného poznávání, prolínání a utužování soudržnosti v trampském hnutí, trampů odevšad, netřeba ani hovořit. A přece po poradách šerifů přišla studená sprcha. Česko-slovenský potlach v roce 2011 /tentokrát je zase na řadě Česká republika/ se konat nebude. Nejsou prý peníze. Nejsou lidé. Není ochota. Žádná česká osada nemá zájem / je jen velká hanba a ostuda /. A to za vyjádření slovenských kamarádů, kteří na poradu šerifů přišli s rozhodnutím, které jejich osady budou zajišťovat Slovensko-český potlach v roce 2012 a dokonce s představou, jak by zajistili Slovensko-český potlach 2014, až na ně zase přijde řada.

A závěr ??? Česko-slovenský potlach se příští rok konat

nebude /pokud by se nějaká česká osada nepochlapila/.

V roce 2012 Slováci Velký oheň zajistí – ale již jen slovenský.

Vzpamatuje se u nás některá Trampská osada??? Budeme moci my ostatní na potlachové výdaje nějak přispět? Jestli ne, pak se bojím, že je kus pravdy na údajné skutečnosti, že ze skautů divokých mutujeme v trampy pivní.

Pavel – Vlk z Brna.

p.s. Vážený kamaráde! Obracím se na Tebe – trampa schopného a ovládajícího různé možnosti s žádostí, abys můj článek rozšířil – v trampském časopisu, internetu atd. Ahoj - zdravím Kozla a všechny další tvé kamarády!
Pavel

Další hodnocení průběhu 17. Slovensko-českého potlachu v Lozorně.

Počasi bylo jako malované. Slunce hřálo a my se těšili na setkání se slovenskými kamarády. Pak se párkrát zatáhlo – průtrž mračen, ale nakonec slunce zvítězilo a bylo hezky. Byla to nádhera. Oheň krásně hořel, muzika hrála, zpívalo se a vyprávělo. Potlach to byl grandiózní a perfektně připravený. Bylo zde dobrých 2.500 kamarádů a kamarádek a kamarádčat. AHOJ zase někdy, někde.

T.S. Kašťánek

Soumrak trampingu?

Nedávno jsem na podobné téma odpovídal časopisu Instinkt. Vše se točilo kolem toho, že existuje pesimistický názor, že tramping jako takový pomalu a definitivně zaniká. A jak se k takovému názoru stavím já, trampský historik?

Úbytek trampů je vidět, ale to přináší dnešní uspěchaná doba. Na potlachy se jezdí auty (kde jsou ty naše vlaky plné kytar a zpěvu?) Takže se u větších potlachů dělají také parkoviště. Ono vše záleží na tom, jak si to kdo udělá. Pro tohle nejsou žádné zákony a my když jsme zakázali u posvátného ohně alkohol a napít se mohli kamarádi až po vyhlášení Volné zábavy, šlo to také.

Je pravdou, že tramping odjakživa sdružoval lidi všech různých odvětví dobrodružných a historických. Dnes, kdy už je to možné, se mnoho kamarádů odštěpilo, někteří se přidali k různým indiánským kmenům, další dělají manévry podle různých bitev od Občanské války v USA po Francouzsko – Anglické období dobývání Canady, někteří žijí jako trapezi, jezdci Pony Expressu atd. Všichni ale vycházejí ze základů trampingu i skautingu.

V roce 1970, kdy se začal nedávno znovu narozený skauting znovu likvidovat, mnoho skautských vedoucích přešlo k trampingu, protože nás nemohl nikdo zrušit. Trampové neměli nad sebou hlavičku žádné organizace a tak ji nemohli utnout. Na konci roku 1989, jsme my trampové znovu pomáhali skautům vrátit se zpátky do života, při znovu založení skautingu. Musím říci po pravdě, že se mi (i když teprve nedávno), dostalo veřejného poděkování za pomoc při této práci od Chodovského skautského střediska Jestřáb. V zemích okolo nás i u nás, se napřed zrodil skauting a první trampové byli u nás ti, co z něho kvůli vojenské disciplíně jeho zakladatele Baden Powella odešli. Začali si říkat „Divocí skauti“ a chtěli žít a samostatně i rozhodovat o svém osudu bez příkazů, prostě chtěli svobodu! Svoboda lidí v trampském hnutí byla a je dodnes trnem v oku skoro každé naší vlády! Proto se o trampském potlachu, kde se sejde na 500 lidí a na Československém potlachu i 1 700 lidí a kde se hraje zpívá a vypráví, vůbec mediálně nemluví a raději se v TV ukazují vrávorající nahluchlí tanečníci u Techna, dupající ve špinavé louce plné odpadků. Kdybych těmto redaktorům řekl, že slušný člověk nikdy neříká Čau, které je pro mne a mé kamarády urážkou a jako trampové se zdravíme Ahoj, asi by nechápali. Jak už kdysi řekl Bob Peterka, zvaný Hurikán: „Tramping klade hlavní důraz ... na znalosti přírody a všech věcí s ní souvisejících, jako je táboření, samostatnost, družnost, sebekázeň a opravdové kamarádství, neboť tyto napohled prosté věci dávají základy povahy jednotlivce v dalším jeho konání.“

Moderní technologie jsou příznačné době. Indiáni se dorozumívali kouřovými signály, 7. kavalérie trubkami a bubny, naši předchůdci v trampingu si do svých zálesáckých srubů už brali gramofony na kliku a zaváděli telefony a nová generace se domlouvá přes internet. Je mnoho kamarádů, kteří vyrazí na cestu a neberou si sebou ani mobil. Mobil však už začíná být nutností, protože může dojít k úrazu a jak přivoláte sanitku? Jinak je to s notebookem, ten si každý prohlédne až když se vrátí domů. Kamarádi hlavně v USA, sledují naše počínání ve hře na demokracii a kolikrát mě překvapí takovými znalostmi, že je to až s podivem. I když jejich děti mají anglický

jazyk jako svou novou mateřštinu, česky umí a jsou na svou zem stále hrdí. Dědové jim vysvětlují o co tady vlastně jde (o moc a o peníze) a oni to berou s humorem. Jsou to stále jejich kořeny i když daleko a za „Velkou louží“. Občas sem přijedou a zavzpomínají si na mládí, – jak se zpívá v jedné trampské písničce – „Mládí, to naše zlaté mládí, zůstaň, škoda tě nastokrát.“

Trampové nebyli nikdy počítáni a ani by s tím nesouhlasili. Je jich podle různých zdrojů (i v zahraničí) stále několik tisíc a i když se zdá, že je všem dnům konec, není tomu tak. **8. Celosvětový potlach bude 18. června 2011 na Icefield Brook v Britské Columbií. (Canada).**

Kamarádi z Canady k tomu dodávají: „*Potlach bude v nadmořské výšce přes 1000 metrů, v červnu tam ještě bude v noci pravděpodobně chladněji, a hlavně – počasí se může kdykoliv bez varování změnit. Přibalte si s sebou vhodné oblečení.*

V okolí jsou vlci a medvědi grizzly. Nikdy nenechávejte jídlo v jejich dosahu.

Pokud půjdete někam na túru, vždycky dejte někomu vědět kam jdete a kdy se asi vrátíte.“

Podle mého názoru tramping nikdy nezanikne (je tady už přes 90 let), stejně tak jako nezmizí opravdové kamarádství a přátelství mezi lidmi. To je, jako když byste tvrdili, že budou stále jen války a nikdy nebude mír. **Bude nás sice méně, ale jsme vaše svědomí a vaše dobré já!** Zatím co vy se budete hnát za penězi, (kterých stejně neužijete ve zdraví, to si na té cestě zničíte), my budeme stát před svou vlajkou se vztyčenou hlavou sice bez peněz, ale bohatší čistým svědomím.

Opravdoví trampové nikdy neberou drogy, to jsou jen berle pro rozmazlené slabochy, kteří se nedokáží postavit na vlastní nohy! Mladší generace by měla vědět, že trampové považují narkomany za zbabělce a ubožáky, které ovládá už jen touha sehnat další dávku. Hodně narkomanů se odvolává na to, že my trampové zase pijeme alkohol, ale většina z nás se napije z radosti při dobré muzice a po příjezdu domů z vandru znovu dokáže žít svým běžným životem. Tohle „fetáci“ ale už nedokáží! My pak můžeme být jenom ochraptělí, protože naše trampské písničky zpíváme všichni i ti co nemají hudební sluch.

120

Mnoho mých dobrých kamarádů už bohužel odešlo na nebeské pláň a nová generace má jiné problémy a starosti. Přesto podle mne, Tramping nezahyne, jenom kamarádi odcházejí! Tramping není móda, je to jen určitý způsob života! Ale i přesto, nebo proto, že už nás není tolik (věřím, že se slušní lidé po čase znovu mezi nás vrátí), musím říci –

„Byl to krásný život!“

Frank. (66 let.)

Trampská Kytara 2010

Ve dnech 3.-5. září proběhl u 100 Mile House na pozemku Saperových 6. ročník hudebního festivalu "Trampská Kytara".

Celé letošní léto bylo ve znamení zákazů rozdělování ohňů a tak hrozilo, podobně jako vloni, večerní posezení u lampy. Leč světe div se! Manitu si nepřál, aby nám byla zima a tak to zařídil tak, že týden před T.K. byl v Britské Columbií zákaz rozdělování ohňů zrušen.

Už od čtvrtka se začali sjíždět na místo konání T.K. první účastníci. Do pátečního večera se do areálu sjela většina muzikantů a lidí, kteří mají rádi hudbu. Někteří dorazili ještě v nočních až ranních hodinách.

V pátek večer vzplál první společný oheň a zazněly první

elánem dlouho do noci.

Během nedělního rána překvapivě dost lidí odjelo. Někteří za povinností, jiní se známými z Čech na trip přes Skalisté Hory. V poledne

Áda přivítal všechny v mírně profridlém hledišti a oznámil částku, která byla vybrána formou vstupného na 8. Celosvětový potlach. Bylo vybráno \$1870 a to bylo předáno na místě kamarádce Aniče, která má na starosti potlachovu pokladnu.

Druhé odpoledne zahájila skupina "Relatives". Bohužel už během první písničky došlo k poruše mikrofonu a protože nebyl náhradní, všichni jsme souhlasili s tím, aby se dál pokračovalo bez ozvučení u ohně. Zanedlouho bylo jasné, že to nemá chybu. Bylo nás míň a tím pádem jsme se vešli docela pohodlně do kruhu okolo ohně. Zkrátka jako na potlachu při soutěžích. Celé odpoledne proběhlo ve velice dobré atmosféře a zaspívali si i ti, kteří na podiu zaspívat nechtěli. Závěr Trampské Kytary nemohl být v dané situaci lepší.

Závěrem je třeba poděkovat všem pořadatelům a hlavně Ádovi za zhotovení plaket, které účastníci dostali, Honzovi a Lence za trpělivost a poskytnutí pozemku a všem, kteří přijeli a dali tím najevo, že jim muzika něco říká a "Trampská Kytara" je také jejich festival!

Ještě jednou děkujeme a na shledanou na 7. ročníku "Trampské Kytary".

písničky. Bylo docela pěkně a tak okolo hřejivého ohně vydrželo hodně lidí až do ranních hodin.

V sobotu v 15 hod. zahájil Áda 6. ročník hudebního festivalu "Trampská Kytara". Přivítal všechny účastníky a upozornil na to, že letos se vybírá vstupné \$20 a celý výtěžek bude věnován na konto 8. Celosvětového potlachu. Jinými slovy řečeno, že pořadatelé nepojedou za utržené peníze na dovolenou na Floridu, tak jako tomu bylo v minulosti.

Podium "Trampské Kytary" vypadalo letos trochu jinak než v minulých letech. Zmizel les stojanů s mikrofony, které nahradil jediný širokorozsahový mikrofon. Jak jsme se mohli všichni přesvědčit, zvuk byl výborný až na nějaké malé výjimky. Jednalo se vlastně o další experiment. Byla to zkouška ozvučení 8. Celosvětového potlachu. Podle mne vyšla na jedničku. Takže na 8. Celosvětovém potlachu mikrofon v podstatě nebude vidět, za to všichni okolo ohně budou dobře slyšet a to je hlavní úmysl.

Po úvodních slovech Ády zahájil celý hudební maraton tradičně kamarád Myšák. Po něm se střídali na podiu sólisté, dvojice a skupiny. Podle mého osobního názoru se úroveň opět maličko zvedla proti minulým ročníkům. Vzhledem k velkému počtu účinkujících byl počet písní omezen na dvě z důvodu, aby se muzicírování na podiu neprotáhlo do nočních hodin. Myslím, že všichni odcházeli hudebně uspokojeni ke společnému ohni, když Áda v 19. hod oficiálně ukončil první den. U ohně se pak zase pokračovalo se stejným

P.S.

Během T.K. došlo k debatě okolo data konání 7. ročníku a je možné, že bude pořádán 1. července 2011 a to proto, že v B.C. bude plno kamarádů z celého světa a pořadatelé by jim chtěli dát možnost zúčastnit se 7. ročníku T.K.

V každém případě vás o datu konání budeme včas informovat!

Ahoj Fony.

Smutné zprávy

Z Prad'ourových zapomínek

".....nikdy už nepřijde hoch ten....."

Nerad smolím nekrology - kdo by také rád, že? Ne snad proto, že jsem nikdy ani pořádně neznal význam toho slova - optimismem zrovna nehýřícího, ale jde o značnou slohovou odlišnost od publikování čehokoliv jiného. Snahou smutečních charakteristik bývá pokud možno zdůraznění kladů zemřelého a pietní pomlčení o nedostacích (což bývá zpravidla zachováno jen do té doby, kdy ty nedostatky proberou baby na pavlačích). A právě nad okřídleným výrokem pavlačových drben stylu "*Paní, ten vám měl krásnou smrt !*" jsem se zamyslel. Smrt přece nemůže být pro toho, kdo má rád život, nikdy krásná! Pokud bych ale tento - pro mne nesnadně akceptovatelný termín připustil, pak asi u **Ivana Černého**, který opustil tento svět v ranních hodinách 5. září 2010 ve svých 65 letech.

Jestliže si Olda Vrtiška ve své době vysloužil přezdívku "Trampský slavík", domnívám se, že v době dnešní by taková nálepka slušela právě Ivanovi.

K trampské písni a kytáře se dostal už jako malý hoch, tehdy ve stínu svého - rovněž již nežijícího bratra Václava, když jim učarovaly písně, zpívané osadníky sázavské Montány. Zatím co Vašek táhl osadní zpěvanky až do své smrti před pár lety, Ivan byl rodné osadě nevěrný s Údolím Děsu, kde jeho zpěv s kytarou koketoval i s nahrávkami na desky či s televizními pořady o trampingu. Až do své smrti byl velmi aktivním a žádaným účastníkem snad všech (a nejen) pražských slezin. Jeho trampský repertoár snad neměl mezeru a paměť na texty písniček doprovázel i dar silného hlasu za podpory zvučné kytary. Nebyl sice absolutním sluchařem, ale ladil spolehlivě a dodržoval vždy správnou harmonii zpívaných písní. Nešidil doprovodné akordy a na rozdíl od mnohých se rád učil i ty, které ještě neznal, stejně jako rád obměňoval i permanentní - klasicky trampskou škatulku písniček hledáním zapomenutých a nebránil se ani novějším. Náročnějším pohledem na muziku se nakazil i od své (a nejen jeho) nejoblíbenější zpěvačky a kamarádky Jitky Vrbové (a musím upřímně podotknout, že ani moc neprotestoval proti mým muzikoprovokačním cancům).

Proč ta výše uvedená rozvaha o "krásné smrti"? Ivan usnul věčným spánkem právě při návratu z prozpívání noci na potlachu v Údolí Děsu po pravděpodobném selhání srdce.

V našich vzpomínkách zůstane navždy výborným kamarádem a nestorem trampské písničky, který u toho věčného ohně sedí už zase po boku svého bratra a spřádají spolu nadpozemský repertoár.

Z příloženého "saloonového" snímku je spolu s ním "*slyšet*" i Jitka Vrbová a mé banjo.

Tentokrát nevesele

prad'our Z.

Poznámky redakce

Máš-li zájem o upozornění, že je na Internetu nová STOPA, tak pošli svoji Email a nezapomeň nám dát vědět, když si Email změníš. Redakce nemusí souhlasit s obsahem článků, které jsou otištěny. Odpovědná je osoba pod článkem podepsána a na ni se také obraťte s případnými dotazy a výhradami. S redakcí spolupracuje přes Internet Zdeněk z Prahy, který se stará o diskrétní narovnání prohrěšků vůči mateřštině v příspěvcích do Stopy.

Cenou za videodisky zůstává dobrovolný příspěvek určený k úhradě nákladů a poštovného.

Děkujeme těm, kteří vydávání Stopy podporují finančně a tím pádem nám umožňují pokračovat v práci už 22. rok.

- redakce -

8. Celosvětový potlach se bude konat v údolí Valencieness River u říčky Icefall Brook 18. června (June) 2011.

Místo je jen pár kilometrů od potlachoviště na Bush River, kde byl potlach v roce 1998.

Pozvánky se budou posílat během listopadu (November) tohoto roku z Vancouveru. Pokud chceš pozvánku a máš Internet, tak se obrať na oficiální webku, dole uvedenou. Jestli jsi kamarád bez počítače a ani nikoho s počítačem neznáš, tak napiš na poštovní adresu STOPY uvedenou v záhlaví časopisu a my elektronicky adresu přepošleme do Vancouveru, jak jsme už v několika případech učinili.

Doufáme, že kanadské úřady nebudou dělat nikomu problémy s vízem a že nějaké přírodní katastrofy nepřeruší jedinou přístupovou cestu do té nefalšované divočiny, kde se potlach bude konat. Ne nadarmo má tato oblast trampskou přezdívku „medvědí polepšovna“. Správa Národních Parků tam totiž přemísťuje problémovou zvěř. Nejsou tam ani hotely, ani motely, ani hájovny a ani žádná hospoda. Těšíme se na Vás.

Pokud se žádná trampská parta nepřihlásí ke konání dalšího světového potlachu, tak bude tento osmý také posledním. Podle našeho názoru, žádné další místo se nepotřebuje hledat. To co máme, to zde bude i s dostatkem dřeva i za dalších pět i deset let. Vše ostatní může zařídit a připravit kdokoli z jakékoli země na světě.

-redakce-

Další informace můžete najít na webce potlachu <http://potlachkanada.com/>

Trampské video disky MADE BY STOPA

Yukon River 2003	disk č. 9
Teslin River 2005	disk č. 19
Světové potlachy	
1993 Colorado	disk č. 30
1998 Bush River	disk č. 26
2006 Texas	disk č. 25
Vítání Jara na Ostrově	
1983 Weeks Lake	disk č. 20
1984 Sarita River	disk č. 20
1990	disk č. 13
1991	disk č. 20
1995 Mušlárna	disk č. 24
2003	disk č. 10
2004	disk č. 14
2005	disk č. 17
2006	disk č. 22
2007	disk č. 27
2008	disk č. 31
2009	disk č. 34
2010	disk č. 37
Potlachy STO Vancouver	
1985	disk č. 20

2003	disk č. 24
2007	disk č. 28
2009	disk č. 35
Potlachy TPHB Calgary	
1990 Saskatchewan Cross.	disk č. 13
1994 Finley Creek	disk č. 20
2002 Bush River	disk č. 10
2004 Bush River	disk č. 16
Svatby	
Tom a Světlana 2008	disk č. 29
Bobin a Dášenska 2009	disk č. 36
Narozeniny	
Dlohému Jirkovi je 50	disk č. 14
Padesátka Yany	disk č. 14
Vaškovi je 65 (2006)	disk č. 23
Narozeniny Vaška 2009 a 2010	disk č. 38
Různé	
Velrybářská výprava 1999	disk č. 24
Fishing derby v Cariboo 2008	disk č. 32
Vandry s Lampou	disk č. 21